

[Samuel sen.]

Saa er der ogsaa spurgt: Hvorfor skal man nu endelig fiske saa nær ved Land paa Grønland, hvorfor kan man ikke fiske ude paa Bankerne udenfor Søterritoriet? Jeg har allerede nævnt, at det vilde man ogsaa helst, hvis der er Fisk at faa dèr, men det viser sig i hvert Fald enkelte Aar, at Fisken staar nær inde ved Land, og alle Aar viser det sig, at naar man kommer hen paa Sæsonen, kommer hen i August Maaned, trækker Fisken nærmere Land. Naar den saa overskrider en vis Grænse, kan Færingerne ikke tage den, fordi der er en Grænse for, hvor langt Færingerne kan komme ind. At fiske inde ved Land har den Betydning, naturligvis, at naar der er Fisk dèr, kan der tjenes noget mere, men at have Lov til at fiske mellem Øerne — her taler jeg slet ikke om Fjordene, men om Territoriet udenfor det faste Land — det har ogsaa den Betydning, at man faar flere Fiskedage, end man vilde have ude paa Bankerne, idet Vejret kan tillade Fiskeri inde mellem Øerne, selv om det ikke tillader Fiskeri ude paa Fiskebankerne; og da det er en meget begrænset Tid, Færingerne kan være ved Grønland — de skal hjem i alt Fald i Slutningen af August eller først i September Maaned —, gælder det om at faa saa mange Fiskedage som muligt.

Altsaa naar Fisken staar inde ved Land, ønsker man at komme derind, thi derved vil man ogsaa opnaa flere Fiskedage end ude paa Bankerne, idet man, som jeg har sagt, mange Gange, naar man ligger stille og ikke kan fiske paa Bankerne, kunde fiske inde ved Land, hvis man ellers havde Lov til det.

Saa er der indvendt: Men det generer Grønlændernes Fiskeri, at man kommer saa nær ind ved Land. Det kan man ikke faa Færingerne til at forstaa. Vi fisker jo, som jeg allerede har sagt, med Haandline og Krog, og man kan ikke faa en færøsk Fisker til at forstaa, at det skal kunne skade Fiskeriet, at man fisker med Haandline og Krog. I Slutningen af forrige Aarhundrede fiskede ogsaa Udlændingene ved Færøerne med Haandline og Krog, og de færøske Fiskere klagede aldrig derover, de kom ikke herved og forlangte Fiskeriinspektion af den Grund. Men omkring Aarhundredskif-

tet, i 1899 eller 1900, begyndte Englænderne og andre Udlændinge at fiske med Trawl, og det viste sig snart, at dette Trawlfiskeri, som jo er Rovdrift, er ødelæggende for Fiskeriet oppe hos os. Og saa kom Færingerne og forlangte Inspektionsskibe; men ikke saa længe der var Tale om Haandlinefiskeri. Englænderne fiskede med Haandline, og vi fiskede med Haandline, saa kunde vi konkurrere. Det skadede ikke noget, for den Fisk, man ikke fanger, bliver ikke ødelagt, saaledes som Tilfældet er med den Fisk, der bliver klemt af Trawlen, men ikke fanges i Trawlen. Netop fordi Færingerne hjemme fra har den Erfaring, at Haandlinefiskeri ingen Skade gør, har de saa umaadelig svært ved at forstaa, at det skulde kunne gøre Skade oppe ved Grønland.

Færingerne ønsker absolut ikke at genere Grønlænderne. Det kan ikke skjules, at enkelte Færingere, maaske en halv Snes af de 1 500—1 600 Færingere, som har fisket deroppe, har været uheldige; det beklager vi, der er ingen, som beklager det mere end de færøske Fiskere, men i al Almindelighed er færøske Fiskere lovlydige.

Naar man har disse Grænser, maa Danmark, som Færøerne hører til, holde et Fiskeriinspektionsskib deroppe — i Fjor var der to Skibe — for at passe paa, at de færøske Fiskere ikke overskrider den fastsatte Grænse. En Gang imellem har der været Uoverensstemmelser mellem de færøske Fiskere og Inspektionen, og det beklager ingen mere end jeg, men det vil altid være Tilfældet, saa længe der er en saadan Grænse. Den færøske Fisker gaar paa sit Dæk og tænker: Grønland er dansk Omraade, Grønlands Søterritorium er dansk Søterritorium, og vi Færingere, som er danske Statsborgere, har Ret til dansk Søterritorium og til at fange den Fisk, der findes inde paa dette Territorium; vi maa fornuftigvis have mere Ret til det end de fremmede, som ogsaa ligger heroppe, Englændere, Franskmænd og Tyskere o. s. v.

Det er Ræsonnementet. Jeg tror bestemt, at hvis Færingerne mente, at deres Fiskeri ved Grønland skadede Grønlænderne, vilde de ikke drive Fiskeri deroppe, de kender den Skade, der tilføjes deres eget Fiskeri, og de vilde ikke paaføre andre en lignende Skade. Vi ved imidlertid, at